

Mesterek, mesterhangszerek, előadóművészek

– hangszerkiállítások és hangszerész-gondolatok

– beszélgetés Szerényi Bélával, a Magyar Hangszerész Szövetség elnökével

– *A Mesterségek Ünnepe nagyszabású rendezvénysorozatán belül az utóbbi időben hangszerkiállításban is gyönyörködhetnek a Budai Várban sétálók. Mennyiben volt más az idei szemle, mint a korábbiak?*

– Ezt a kiállítást mi Hangszerkészítők Fesztiváljának neveztük el, és az első pillanattól kezdve a Mesterségek Ünnepéhez igyekeztünk alakítani a programot. Innen jött az ötlet, hogy legyen hangverseny is a kiállítás mellett – ettől aztán rögtön fesztiválszerű lett a rendezvény. Két évig a Nemzeti Galériában, két alkalommal pedig a Budapesti Történeti Múzeum Királypincéjében kaptunk helyet. Először csak a hegedűkészítőknek szólt a felhívás, másodsor az összes szakosztály részvételével kialakított gyűjteményes kiállítást rendeztünk, tavaly helyhiány miatt nem tudtuk fogadni a zongorásokat és az orgonásokat, idén pedig – bár mindenkit hívtunk – gyönyörű mesterhegedűk mellett elsősorban a gitáré volt a főszerep. Ez tükröződött egyébként a helyszínen megszólaló koncerteken is. Nagyon örültem neki, mert a Magyar Hangszerész Szövetségben is új szakosztály a gitárkészítőké, ami híven tükrözi a szakma megváltozott helyét a piacon is. Igaz, hogy elsősorban az elektromos hangszerek kelendők, de népszerű az akusztikus gitár is. Szébbnél szébb egyedi készítésű gitárral érkeztek a kollégák, akik jelentős fejlesztésekkel, sok ambícióval és nagyon felkészülten jelennek meg a hazai hangszerpiacon.

– *Milyen volt a rendezvény visszhangja?*

– Ilyenkor még nem nagyon van visszhang, hiszen épphogy véget ért a nyár. Ilyenkor szétszúrtunk egy csomó névjegykártyát, beszélünk rengeteg emberrel, és majd, az év során ezekből alakulhat ki az a kapcsolatrendszer, ami aztán eltarthatja a készítőket. Önmagában az jelent rengeteg a szakmának, hogy egy százezreket mozgósító rendezvényen, a százezres példányszámú prospektusban ott lehet, ennek minden egyéb sajtóvonzatával együtt.

És egyik kiállítás hozhatja a másikat: már majdnem készen voltunk a rendezéssel, amikor kiderült, hogy számítanak ránk a BNV-n is. Ilyen sem volt eddig: mesterhangszerek az őszi BNV-n! Hasonlóan az augusztusihoz, ott is koncertekkel színesítjük a programot. Nagyon jó helyet kaptunk a B pavilonban, nagy informatikai, elektromos hangszercégekkel egy fedél alatt, ami jó lehetőség számunkra az ismertebbé válásra,

– *Van arról valamilyen elképzelésük vagy információjuk, hogy hány ember láthatta a nyári kiállítást?*

– Minden bizonnyal kevesebben, mint ahányan a Mesterségek Ünnepét megnézték. Ez egy szakkiállítás, amire azért kevesebben kíváncsiak, másrészt pedig mi egy zárt térben voltunk, ahova a szabadtéri rendezvényről be kellett menni és meg kellett minket találni. A Királyok Pincéje sem túl könnyen közelíthető meg. Jövőre is valószínűleg itt maradunk, de több és feltűnőbb plakátokkal segítjük majd a tájékozódást.

– *Hány hangszer volt kiállítva és ezek hány készítőt képviseltek?*

– 50–60 hangszert mutattunk be – 30–35 hangszerész munkáit.

– *Fúvósok nem is voltak?*

– Tavaly ők voltak a főszereplők, számos egyedi, különleges modellel. Nincsenek könnyű helyzetben, mert alapvető tevékenységük a javítás, nem az új hangszerek készítése. A BNV-n erre is figyelünk: a javító és restaurátor cégek, kis egyéni műhelyek is be tudnak mutatkozni, munkálkodhatnak egy kicsit, kirakhatják névjegykártyáikat és katalógusukat. A magas színvonalú javítás és restaurálás fontos része a szakmának. Az előadóművészeknek is az az érdekük, hogy napi kapcsolatba kerüljenek olyan szakemberekkel, akik segítségükre lehetnek, ha javításról, restaurálásról van szó. Nem is szólva arról, hogy ha egyikük új hangszer

vásárlása mellett dönt, legyen lehetősége magyar mesterremekek közül választani.

Ugyanolyan nagyszabású kiállítási tárggyal megyünk a BNV-re, mint amilyen a Várban voltunk. Ennyiből képet kaphat a látogató a hazai hangszerkészítés és -javítás főbb irányairól, lehetőségeiről.

Érdekesnek tartom, hogy kezdik kicsit sokallni a kiállítások számát a kollégák. Én azonban azt mondom, hogy minden létező lehetőséget meg kell ragadni saját magunk bemutatására. Az sem baj, ha alkalmanként egyik hangszerből kevesebb van. Egy másiktól úgyis több érkezik, ez mindig így szokott lenni. Mindig azok lesznek többen, akiket az adott kiállítás – város, környezet, alkalom – jobban megfogott. Minden, a Hangszerész Szövetséghez érkező felkérést elvállalok, még ha esetenként csak kisebb, kamarakiállítással tudunk is készülni. A szakmai vezetők feladata aztán olyan szakmai programok összeállítása, ami egészen különleges dolog is lehet. Ilyen volt idén a hegedűkészítők kiállítása az Operaházban – csodálatos helyszínen, rendkívül rangos esemény volt. Külön ünnepi alkalommal varázsolta a mesterlevelek átadása.

Örültünk a lehetőségnek, mert elfáradni, elfásulni látjuk művészeinket. Van egy kis mag, amely mindig is az új mesterhangszerek mellett állt ki, de ezt a kört nagyon nehéz tágítani. Ezért is hívtunk meg előadóművészeket fellépni, próbálják ki, szólaltassák meg az új hangszereket, győződjenek meg azok kiválóságáról személyesen is. Mindig nagyon jó tapasztalatokra tesznek szert, de mégis, ha mondjuk egy zenekarban vesz valaki egy új mesterhangszert, hiába van vele megelégedve, nem lesz a dolog népszerűbb, nem jelentkezik aztán másik öt zenekari tag, hogy új magyar mesterhegedűt szeretne. Lehet, hogy beszélgetni is kellene a muzsikusokkal: miben tudunk még segíteni, hogyan tudunk jobb kapcsolatot kialakítani, őket meggyőzni az ő érdekükben is, hogy mennyire jók ezek a hangszerek. Nem kell ehhez hivatalos fórum, de kellene a

személyes kontaktusok, az ezt megteremtő alkalmak. Be kell azonban látnunk, hogy a nagyzenekarok élete nagyon mozgalmas: próbák, hangversenyek turnék, folyamatos napi hajtás. Még ha akarnak sem nagyon tudnak elmenni egy kiállításra, egy konferenciára, sőt, még ha odavisszük a kiállítást sem biztos, hogy meg tudják nézni. Lehet, hogy a fiatalabb muzsikusokat kell megkeresnünk? Lehet, hogy ők nyitottabbak? Lehet, hogy még nem alakultak ki olyan hangszervásárlási szokásaik, amelyeknek a mi kézműveseink csak a vesztese lehetnek? Megannyi kérdés, amire keressük a választ.

Az operaházi kivonulás célja volt éppen az előadóművészek azon rétegét elérni, akik valamelyik vezető zenekarban működnek, de még az operazenekarból is kevesen látogattak meg minket. Ki is lehetett próbálni ezeket a magyar mesterhegedűket, ami nagyban elősegíti azok megismerését.

– *Nemzetközi vagy magyar mezőny gyűlt össze?*

– Teljesen magyar rendezvény volt, legalább harminc hangszerrel a vitrinekben. Csak csellóból nyolc darabot állítottak ki. Mindez húsz-huszonkét készítő jelenlétét feltételezte. A hangszerkészítők fiatalabb nemzedékéből ugyanis egyre többen és egyre magasabb színvonalon fognak hozzá új hangszer készítéséhez. Ebből következtetni lehet a magyar hangszerész-oktatás egyre magasabb színvonalára is. Ma már a hangszerész-készítő iskola alapkövetelménye, hogy egy hegedűkészítő nem fejezheti be tanulmányait önál-

lóan, nem is akármilyen színvonalon elkészített saját hangszer nélkül. Fontos szerep jut ebben természetesen a gyakorlatvezető mestereknek és nem utolsó sorban azoknak a tanároknak, akik az elméleti oktatást végzik. Az eredmény azonnal megmutatkozik a mi kiállításainkon is – érdemes őket megnézni és válogatni a hangszeresek között.

– *Van-e még olyan szakmai elvárás, hogy csak akkor igazán mester egy vonós-hangszer-készítő mester, ha már egy egész vonósnégyest megcsinált?*

– Valóban ezek a hagyományok és el is voltunk kényeztetve, hiszen a szakma két óriása, Kónya és Sáránszky minden évben elkészítettek egy vonósnégyest. Ez azon kívül, hogy egy szakmai bravúr, még egy szép gesztus is a szakma felé. Ma azonban ilyen bravúrhoz más dolgok is kellenek, mint az ő idejükben. Egy teljes kvartett elkészítéséhez ugyanis jelentős anyagi háttér szükséges, hiszen az alatt az idő alatt is meg kell valamiből élnen a hangszerész. Ma azonban a kézművesek 80%-a napi gondokkal küzd, nem tud annyi pénzt tartalékolni, hogy huzamos ideig az „utókornak” dolgozzék.

– *Ezekről a napi gondokról vannak visszajelzések a Szövetségben?*

– Tudunk róla és igyekszünk segíteni is. Egyik ilyen lehetőségünk – éppen a kiállítások révén – jelentős reklámköltségek átvállalása a kisebb, egyéni (egyszemélyes) cégek számára. Célszerű lenne jobban jelen lennünk szakmai továbbképzésekben, hogy tájékozottabbak legyenek

saját lehetőségeik megtalálásában, például pályázatírásban.

– *Van ezeken a kiállításokon nevezési díj?*

– Elég csekély, mondhatnám jelképes, de pontosan azért, mert az utóbbi időben koncertekkel, szakmai bemutatókkal egybekötött kiállításokat tervezünk, szükség van némi bevételre. Ez azonban befektetésnek tekinthető, hiszen az élő zenével „fűszerezett” bemutatók reklámértéke sokkal nagyobb, mint a hagyományos, szemleszerű kiállításoké. Van terembérleti díj, installációs költség. Megpróbálok annyit pályázni, amennyit csak lehet és nem is sikertelenül – a Hangszerész Szövetség éves bevételének három-négyszeresét is meg tudom szerezni –, de még ez is kevés. Mindig van egy-két olyan alkalom, amikor nem kell nevezési díjat fizetni és ezeket is kihasználják a kollégák. Az egyik volt a Budapesti Tavasz Fesztivál leglátogatottabb eseménye, az Országos Táncház Találkozó, a másik pedig a Művészetek Völgye Kapolcson.

Két kisebb kamarakiállítás volt 15–20 készítő részvételével, 30–35 hangszer bemutatásával, mivel elsősorban a népi hangszeresek voltak „illetékesek” és ezeket féltucat (a Szövetségben is számon tartott) hangszerész készíti. Talán azért is érdeklődtek éppen ez iránt a két lehetőség iránt, mert amíg a hangszerkészítők általában a zárt teret igénylik a kiállításokon, ahol óvni, védeni tudják portékáikat, a népi hangszeres készítői pedig jobban szeretnek szabad téren mutatkozni, kimenni a sokadalomba és ott élőben kínálni, meg-

szólaltatni a „vásárfiákat”. A Táncház Találkozóon is a vásárban voltak a népiek és a kamarateremben, szakmai előadásokkal kísérve a többiek. A Művészetek Völgyében Kapolcson, a Malomszigeten voltak a népiek és Monostorapátiban, zárt térben a többiek. A Várban pedig a Történeti Múzeumban voltak láthatók a klasszikus hangszerek, a Rondellán pedig felépítettünk egy zenepavilont, odaállítottuk a népi hangszerkészítők asztalait, akik hol dolgoztak, hol pedig muzsikáltak és igen nagy sikert arattak.

Istvánfi Balázs dudakészítőt például, aki mindaddig itthon dolgozott, csak idén nyáron már meghívták Írországba és Skóciába. Nem azért, hogy lássanak már végre magyar dudást is, hanem mert olyan színvonalú munkákat készít, ráadásul fantasztikus előadóművész is. Számunkra nagyon fontos, hogy a sok amatőrt foglalkoztató népi hangszergyártás művelői közül valóban a jók kerüljenek be a Magyar Hangszerész Szövetségbe, hogy a többi szakosztály tagjai is elismerjék őket.

– *Mi lesz a következő lépés a kiállítási idény elmúltával?*

– Az őszi munkák színhelye a szakosztályokon belül lesznek – le kell zárni ezt az évet és meg kell tervezni a következőt. Januárban közgyűlés, aztán már sürgét a következő évad.

– *Mennyire változó a Magyar Hangszerész Szövetség létszáma? Gyarapodott vagy csökkent az elmúlt évek során?*

– Némi átrétegződés tapasztalható. Amikor Semmelweis Tibor utódja lettem, sokan azzal riogattak, hogy felére, harmadára fog csökkenni a taglétszám. Nem láttam ezt riasztónak, hiszen egy közösségről van szó, aminek a tagjai vállalják egymást. Léptek be új tagok, alakult új szakosztály – a tagok száma 100–110 körül mozog, akik között öröndetesen sok fiatal található. A mi szakmánk különös módon tiszteli a hagyományokat, nemcsak a munkapad mellett, hanem az emberek egymással való társadalmi érintkezésének területén is. Olyan íratlan szabályok szabályozzák a viselkedést fiatalabbak és idősebbek, tanulók, segítők és mesterek között, amiire én magam nem tudok példát más szakterületen. Emellett olyan jóindulat és segítőkészség figyel-

hető meg, ami szintén példa nélküli. Az, hogy egy fiatal hegedűkészítő tanácsot kér kollégájától valamilyen felhasználható anyag és annak megmunkálása ügyében, és az illető nemcsak magyarázattal, de egy jókora darab értékes faanyaggal is segít, szinte nem számít ritkaságnak. Pedig ők versenytársak! Mégis az a tény, hogy mindketten hangszerészek, sőt mindketten hegedűkészítők, alapvető bizalmat kelt bennük egymás iránt. Ilyen láthatatlan fonalak tartják össze az egész Szövetséget. A fiatalok tudomásul veszik az előírt lépcsőfokokat: be kell állni egy mesterhez, majd mestervizsgáznunk kell, de úgy, hogy meg ne sértsék a ki nem mondott, de nagyon elismert, a rangidősségen nyugvó etikai normákat.

Ez a mai helyzetben akár meg is mentheti a szakmát, hiszen az adóterhek és a költségek nagyon magasak, egy személyes céget nagyon nehéz fenntartani, márpedig a szakma 80%-t ezek alkotják. Ezért is van szükség a Szövetségre, hiszen ott le lehet ülni beszélgetni, eszmét cserélni, tanácsot és segítséget kérni.

Tóth Anna

HÍREK

2004. június 10-ei évadzáró társulati ülésükön a MÁV Szimfonikus Zenekar tagsága Harsányi Elinát, zenekaruk fiatal koncertmesterét választotta az évad legsikeresebb művészeként. A Magyar Zenei Tanács által kiadott oklevelet és sikerdíjat a Zenei Világnap alkalmával – 2004. október 6-án, szerdán évadnyitó bérleti hangversenyükön – a Zeneakadémia pódiumán adják át a művésznőnek.

Gál Tamás, aki 1988-tól a MÁV Szimfonikus Zenekar művészeti vezetője és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Karmestereképző Tanszakának vezetője, 2004. július 1-től az Egyetemi Tanács döntése alapján docensi címet kapott. Gál Tamás Lukács Ervin asszisztenseként kezdte pedagógusi pályafutását, majd 2001-től egyedül vezette a tanszakot, adjunktusként.

Korábbi tanítványai között nagy számban található nemzetközi karmesterversenyek díjazottjai, elismert szimfonikus zenekarok dirigensei. Gál karnagy úr rendszeresen részt vesz nemzetközi versenyek zsűrijében, legutóbb 2003 őszén a zágrábi Lovro Matičić nevével fémjelzett III. Nemzetközi Karmesterverseny szakértőjeként.

Az elmúlt néhány évben Gál Tamás amellelt, hogy a MÁV Szimfonikus Zenekar hazai előadásainak jelentős hányadát vezényli, és vendégként rendszeresen közreműködik a Magyar Állami Operaház opera- és balett-előadásainak karmestereként, az európai színpadokon túl nagy sikerrel mutatkozott be állandó zenekara élén Kína számos tartományában és Hong Kong-ban is.

2003 decemberében beugrásként vezényelte a luganoi *Orchestra*

della Svizzera italiana zenekart. A bemutatkozás olyan sikeres volt, hogy 2004 december 22-ére ismét meghívták Gál Tamást, ezúttal egy Brahms-Dvořák est dirigálására.

2003 óta Tajvani Nemzeti Szimfonikus Zenekar rendszeresen koncertező állandó vendégkarmestere.

Gratulálunk! MÁV Szimfonikus Zenekar

* * *

Augusztus 10–20-ig rendezték meg Dél-Koreában a 3. Jeju-i nemzetközi rézfúvós versenyt, amelyen a harsona kategóriát Wagner Csaba, a tuba kategóriát Tímár Albert, a rézfúvós kvintett kategóriát pedig a Small Brass Kvintett nyerte. A kvintett tagjai: Richter Gábor, Martincsák Ádám, Ember Dániel, Kasza Nándor és Kovács Péter.

FELHÍVÁS

Az ország legöregebb amatőr zenekara, az

**idén 175 éves
Soproni Liszt Ferenc Szimfonikus Zenekar**

vezetősége arra kéri azon régi tagjait,
akik részt kívánnak venni,
vagy esetleg játszani is szeretnének
a 2004. december 4-i

Ünnepi Hangversenyünkön,

szeptember 30-ig jelentkezzenek a **20/4587 367**
telefonszámon, vagy az alábbi címen:

Soproni Liszt Ferenc Szimfonikus Zenekar
9400 Sopron, Szélmalom u. 17.

FELHÍVÁS

Szerkesztőségünk tudomására jutott, hogy a **nagyvárad** **Bazilika** nagy múltú – 1756-ban alakult – zenekarának további művészi színvonalú munkáját akadályozza, hogy hangszertük használhatatlanná vált.

Amennyiben valamelyik zenekar rendelkezne egy pár nem használatos üstdobbal és felajánlaná azt a nagyvárad zenekarnak, az esetleges javításról és a szállításról gondoskodnának.

Bővebb információ a következő címen:

Lobotka Pál

4032 Debrecen, Poroszlói u. 65. Fsz. 1. Telefon: 52/482-424

FELHÍVÁS

**A MÁV SZIMFONIKUSOK ZENEKARI ALAPÍTVÁNY
PÁLYÁZATOT HIRDET**

ügyvezető igazgatói állásának betöltésére.

A pályázat beadásának határideje: **2004. október 20.**

Az állás elfoglalásának ideje: **2005. január 1.**

A pályázati feltételekről érdeklődni lehet a zenekar titkárságán.

Tel./fax: 3384 085 • e-mail: bco.office@mavintezet.hu

REJTVÉNY

Jubileum

A rejtvény helyes megfejtése után a bal, majd a jobb nyíl irányában haladva 20 esztendeje elhunyt kiváló karmesterünk neve olvasható össze.

VÍZSZINTES: **1.** A zenekar első hegedűse. **2.** Elterjedési terület, latin szóval – csorgó – szintén ne. **3.** ... Vallone; olasz színész – ...-ámol; kelletlenül tesz valamit, tájszóval – ... nad Labem; cseh város. **4.** Lógás, csüngés tájszóval – ez pl. Apollón is. **5.** Angol főrend – stimuláló. **6.** Olasz hímnemű névelő – a Krisztust sirató Mária képzőművészeti ábrázolása – indonéziai sziget(ek) Kelet-Timortól északnyugatra. **7.** Egyházi hangnem – kedvelt animációs figura. **8.** Ukrajnai város, egykor Lemberg – vételi jog – diplomások neve előtti rövidítés. **9.** Kiváló karnagy, zeneszerző (Lajos, 1927–1993) – számtani műveletet végez. **10.** A mohácsi csata kapcsán ismertté vált patak – a Tungting-tóba torkolló kínai folyó. **11.** Zúzavara és ... bánat; Thomas Mann novellája – becézett Rebeka – angol mérnök, a repülő vetélő feltalálója (John, 1704–1764 k.) **12.** Bosszús indulatszó – háromsoros japán versforma – skót filozófus (David, 1711–1776). **13.** A XIX. század elején jelentkező művészeti stílus.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													

FÜGGŐLEGES: **1.** Osztrák operettszerző, fő művei a Gasparone és a Koldusdiák. **2.** Latin órák! – balti néptöredék – London szórakozónegyede. **3.** Unokaöcs, németül – angol kikötőváros Calais-val szemben. **4.** A kalcium vegyjele – Experimental Aircraft Program (brit vadászpilóta), rövid. – egykor. **5.** Énekmondó – a szelén vegyjele – a fordítottjával; Juhász Gyula műzsája. **6.** Hitet, bizalmat kifejező költői múlt – csont és száj latinul – a zenei lassítás (ritenuto rövidítése). **7.** ... faciunt collegium; hárman alkotnak gyűlést (latin mondás) – tunéziai és portugál gépkocsik jelzése – Hektor, becézve. **8.** ... Ferrer; amerikai filmszínész – az ábécé eleje – jeles román költő (George, 1866–1918). **10.** Legendás labdarúgó csatár (Ferenc) – hipnózis része! – a szélein hámoz! **11.** Nyakba vetett sál – nigériai város Benue tartományban (TAKUM). **12.** ... a székelyeknél; Bartók zongoradarabja – csomót bont – a mikro-népziai Ra-lik-szigetek egyik atollja. **13.** Világhírű magyar származású karmester (1888–1963).

Zábó Gyula

Az Európai
Unió
Ifjúsági
Zenekara

tagfelvételt hirdet

14-24 év
közötti
muzsikusok
számára
a 2005-2006-os
évadra.

JELENTKEZÉSI
HATÁRIDŐ:
2004. NOVEMBER 3.

Bővebb információ
és jelentkezés:
KultúrPont Iroda
1075 Budapest
Kazinczy u. 24-26.

Telefón: 06-1-413-7565
Fax: 06-1-413-7574
euyo@kulturpont.hu
www.kulturpont.hu/euyo

Kultúr pont

KULTÚRPONT IRODA

NEMZETI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG
MINISZTERIUMA

1074 Budapest,
Dohány u. 86.
Tel./fax:
342-3623
Nyitva:
hétfő–péntek
9.30-tól
18.00 óráig
Szombat
9.30–13.00

Új és használt hangszerek vétele, eladása,
igazságügyi szakértő véleményezése, szakbecslése.

Alkatrészek, tartozékok, kiegészítők forgalmazása:
húrok, vonók, tokok, huzatok, állványok stb.

Thomastic, Pirastro, Corelli és Jargar húrok

Minden ami a fújáshoz kell!

A zenei hagyományok méltó megőrzése jegyében, a Fon-Trade Music Kft. Magyarországon egyedülálló hangszerkészlettel és szolgáltatásokkal áll a muzsikusok, zenei intézmények és kereskedő kollégák rendelkezésére.

• a világ vezető fúvós márkáinak széles skáláját kínáljuk: nálunk ezeket nem csak megrendelheti,

kézbe veheti, kipróbálhatja, összehasonlíthatja.

- ritmus- és ütőhangszerek teljes tárházát, az Orff-hangszerektől a jazz- és rock szereléseken át a szimfonikus hangszerekig.
- szavatolt minőséget a tanuló hangszerektől a professzionálisig, melyek a világ legnevesebb hangszergyártó cégeitől közvetlenül kerülnek üzletünkbe.
- a fúvós hangszerek szakszerű javítását, karbantartását: javítóműhelyeinkben a legmodernebb és tradicionális technikák ötvözésével, elismert mesterek irányításával, eredeti gyári alkatrészek felhasználásával folyik a munka. **Így magától értetődő a garancia...**

1081 Budapest, Kiss József utca 10-14., Telefon: 06 1 210 2790, Fax: 06 1 303 1158, E-mail: fontrade.music@axelero.hu

Hirdessen

Lapunk eljut minden zenészhez, zenekarhoz, zenei szervezethez, zenei műhelyhez, iskolához, hangszerészhez, valamint minden zenével foglalkozó intézményhez, hivatalhoz éppúgy, mint a zeneszerető közönséghez.

Terjedelem	Forma	Méret (mm)	Áfa nélküli áraink		Terjedelem	Forma	Méret (mm)	Áfa nélküli áraink	
			fólián beküldve	szerkesztéssel				fólián beküldve	szerkesztéssel
1/1 oldal	belső	185 265	66 000,- Ft	74 250,- Ft	1/4 oldal	fekvő	185 61	16 500,- Ft	18 700,- Ft
1/2 oldal	fekvő	185 127	33 000,- Ft	36 300,- Ft	1/4 oldal	álló	127 90	16 500,- Ft	18 700,- Ft
1/3 oldal	fekvő	185 83	22 000,- Ft	24 750,- Ft	1/8 oldal	fekvő	61 90	8 250,- Ft	9 900,- Ft
1/3 oldal	álló	58 185	22 000,- Ft	24 750,- Ft	1/8 oldal	álló	127 42	8 250,- Ft	9 900,- Ft

Apróhirdetés magánszemélyeknek 1/8 oldal terjedelemben ingyenes.

A folyamatosan hirdetőik árkedvezménye öt számra 25%, három számra 10%

Legyen a partnerünk, hirdessen velünk!

Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetsége 1068 Budapest, Városligeti fasor 38. • Tel.: 342-8927 • Fax: 326-8831